

Arrest

nr. 183 047 van 27 februari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 8 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Ashraf clan, subclan Sharif Sarmaan te behoren. U werd geboren op 15 september 1986 te Mogadishu waar u tot 1991 woonde. In 1991, na het uitbreken van de oorlog, verhuisde u naar Sarinley in de provincie Gedo. 4 mei 2015 verloofde u zich met uw toekomstige man, O.A.A., waar u 10 mei 2015 mee huwde. Diezelfde avond nog, toen uw huwelijksfeest aan de gang was, zijn er 6 gewapende mannen van Al Shabaab binnen gevallen die in het wilde weg begonnen te vuren. Uw twee broers kwamen hierbij om het leven en uw zus geraakte gewond aan haar schouder. Die avond was tevens de laatste avond dat u uw man zag.

Voor uw huwelijk werd u reeds een aantal keer benaderd door Al Shabaab omdat zij van u eisten dat u zou huwen met een jihadist. Voordien werd u ook al een aantal keer terecht gewezen omdat u niet

volgens de normen van Al Shabaab gekleed ging. Die avond ook werd het u verweten met uw man getrouwd te zijn en werd hij ervan beschuldigd geen moslim te zijn. U werd meegenomen en gedurende 7 dagen vastgehouden in een huis gemaakt van gras en hout. U verklaarde dat u tijdens uw gevangenschap dagelijks geslagen werd. Gedurende die 7 dagen kon u de muren van het huis waar u verbleef beetje bij beetje vernielen tot er een opening verscheen. Op een vrijdag, toen uw ontvoerder weg was voor het gebed, kon u met behulp van een man ontsnappen. Diezelfde man begeleidde u naar Ethiopië waar u in contact kwam met een vriend van uw man die uw reis naar België betaalde. 2 augustus 2015 kwam u aan in België en op 4 augustus vroeg u asiel aan.

Tijdens het tweede gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) (dd. 23/06/2016) verklaart u tevens niet naar uw land van herkomst te kunnen terugkeren uit angst gestigmatiseerd te worden door de samenleving en het risico te lopen vermoord te worden indien zij op de hoogte zouden worden gesteld van de in België uitgevoerde defibulatie.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u tijdens het gehoor op het CGVS een medisch attest VGV (dd. 14/12/2015) voor, een medisch attest (dd. 04/03/2016) ter vaststelling van verwondingen die u opgelopen heeft en drie foto's waarop verwondingen te zien zijn die zoals u verklaart 7 à 10 dagen na het oplopen van de verwondingen gemaakt zijn. U legt tevens een tweede medisch attest VGV (dd. 10/05/2016) voor en drie documenten (dd. 16/06/2016) die betrekking hebben op uw medische ingreep ter defibulatie.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS dd. 17/03/2016, p. 2 en dd. 23/06/2016, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

U kan niet aannemelijk maken daadwerkelijk afkomstig te zijn van het dorp Sarinley in de provincie Gedo. Uw kennis over uw regio is te beperkt om te kunnen overtuigen. Vooreerst verklaart u dat er in Sarinley geen dialecten gesproken worden en dat de inwoners van Sarinley allemaal Somalisch spreken. Gevraagd of er dialecten bestaan binnen het Somalisch verklaart u dat de Shanshi een ander dialect hebben. Wanneer er u gevraagd wordt meer duiding te geven, twijfelt u en slaagt u er niet in meer duiding te geven noch over het dialect gesproken door de Shanshi noch over het toebehoren van de Shanshi tot een hogere clan (zie gehoorverslag CGVS dd.17/03/2016, p. 5-6). Later tijdens het gehoor, wanneer u gevraagd wordt welke groepen tot de Benadiri behoren, lijkt u wel op de hoogte te zijn van het toebehoren van de Shanshi tot de Benadiri groep (zie gehoorverslag CGVS dd. 17/03/2016, p. 15) waardoor het lijkt dat u uw kennis over de Shanshi tracht te verbergen. Bovendien is het vreemd dat u verwijst naar de Shanshi aangezien deze clan een van de grote clans is die de clan van de Reer Xamar vormen.

De Reer Xamar maken op hun beurt deel uit van de Benadiri groep die voornamelijk aan de kust (Mogadishu, Marka en Brava) woonachtig zijn. Het is dan ook merkwaardig dat u in eerste instantie

naar deze clan verwijst wanneer er u gevraagd wordt naar dialecten binnen de Somalische taal. Uit informatie blijkt verder dat, naast het Somali dialect, ook nog het May-dialect wordt gesproken in uw regio. Het May wordt echter ook in verschillende variaties over grote delen van Somalië gesproken. Verder in het gehoor geeft u correct aan dat de clan Digil in Sarinley woonachtig is (zie gehoorverslag CGVS dd. 17/03/2016, p. 15). Het May-dialect wordt traditioneel door de Rahanweyn clan, waar Digil een subclan van is, gesproken. Het is dan ook opvallend dat u, gevraagd naar de dialecten in Sarinley, aangeeft dat alle inwoners Somalisch spreken en dat u, gevraagd naar de dialecten binnen het Somalisch, verwijst naar de Shanshi clan en niet naar het dialect van de clan die in uw regio woont.

Verder doet uw gebrekkige kennis over de aanwezigheid van IDP's in uw naaste omgeving verdere twijfels rijzen over uw beweerde herkomst. Wanneer er u gevraagd wordt naar vluchtelingenstromen in de buurt van Sarinley grijpt u steeds terug naar de oorlog van 1991 en de daarmee gepaard gaande vluchtelingenstroom binnen Somalië. Er wordt u meermaals, en in verschillende bewoordingen gevraagd, of u weet heeft van vluchtelingenstromen na 1991. Aanvankelijk begint u over uw persoonlijke problemen om vervolgens, na herhaling van de vraag, aan te geven dat er na 1991 geen vluchtelingenstromen plaatsgevonden hebben in de buurt van Sarinley. U geeft bovendien aan dat er geen mensen uit Sarinley gevlucht zijn toen u er woonde (zie gehoorverslag CGVS dd. 17/03/2016, p.6). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en dat toegevoegd werd aan het administratief dossier blijkt dat er verscheidene IDP settlements zijn in de buurt van de stad Baardheere en in de nabijheid van Sarinley. Bovendien zijn er ten gevolge van overstromingen in 2006 volgens schattingen van FSAU 36.000 personen in Gedo verdreven. Van deze overstroming heeft u echter geen weet terwijl het een van de ergste overstromingen was van de laatste tijd in de regio Gedo. U verwijst enkel naar een overstroming in 1997, die inderdaad plaatsgevonden heeft. De overstroming in 2006 echter trof de dorpen en gebieden, waaronder Buur Dhuubo en Baardhere, langs de Juba rivier hard. Gevraagd naar een verklaring waarom u niets afweet van de overstromingen in 2006, verklaart u het niet te weten en te vermoeden dat het een heel kleine overstroming was, wat de informatie waarover het CGVS beschikt, tegenspreekt (zie gehoorverslag CGVS dd. 17/03/2016, p. 24). In 2011 vond er tevens een droogte plaats waarover UNOCHA schrijft dat veel families van elders in de regio naar Baardheere vluchtten. Begin juli 2011 meldt de verantwoordelijke van de internationale NGO Solidarités International dat grote groepen ontheemden vanuit andere plaatsen naar Bardhere gevlucht zijn. Het is dus zeer opmerkelijk dat u hiervan niet op de hoogte zou zijn. Wanneer er u gevraagd wordt naar periodes wanneer het moeilijk was om te overleven in Sarinley verwijst u naar een droogte rond 2001-2002. Geconfronteerd met de vaststelling dat er in 2011 een ernstige droogte zou zijn geweest, verklaart u die te bedoelen en u zich vergist te hebben van jaartal. Dat u zich maar liefst 10 jaar vergist is zeer ongeloofwaardig en getuigt van gebrekkige kennis met betrekking tot recente ontwikkelingen in uw vermeende regio van herkomst. Wanneer er u vervolgens gevraagd wordt of er mensen gevlucht waren ten gevolge van die droogte geeft u aan dat er mensen gevlucht zijn naar andere provincies in Somalië. Van vluchtelingenstromen naar Bardhere maakt u geen gewag (zie gehoorverslag CGVS dd. 17/03/2016, p 26). Dat u bij aanvang van het gehoor aangeeft geen weet te hebben van vluchtelingenstromen en later in het gehoor verklaart dat er, ten gevolge van de droogte, veel mensen gevlucht zijn naar andere provincies in Somalië, komt ingestudeerd over en is tevens slechts gedeeltelijk correct. De droogte die in 2011 in uw regio plaatsgevonden heeft, heeft er voornamelijk ervoor gezorgd dat grote groepen ontheemden vanuit andere plaatsen naar Bardhere gevlucht zijn (zie administratief dossier).

Ook uw geografische kennis kan niet overtuigen. Uw verklaringen over uw dorp zijn erg beperkt en getuigen van weinig doorleefdheid. U gevraagd naar een omschrijving van de school geeft u de weg van uw huis naar de school en verklaart u dat u op weg naar school een winkel, winkel guleed, passeert en dan de school hebt (zie gehoorverslag CGVS dd. 17/03/2016, p. 8). Wanneer u gevraagd wordt of u (algemeen) de weg kan uitleggen naar uw huis, gepeild naar waar in uw dorp uw huis zich situeerde, geeft u dezelfde omschrijving als voorheen (zie gehoorverslag CGVS dd. 17/03/2016, p. 21). Er wordt u vervolgens gevraagd de weg uit te leggen van uw huis naar de moskee waarop u verklaart dat de moskee erg dichtbij is, aan de andere kant van de winkel (zie gehoorverslag CGVS dd. 17/03/2016, p. 21). U gevraagd wat er allemaal in de buurt is van uw huis antwoordt u 'de moskee, die huizen en de rivier is ook niet zo ver' (zie gehoorverslag CGVS dd. 17/03/2016, p. 21). Deze verklaringen zijn vaag en niet doorleefd. U verklaart bovendien dat de rivier bij hevige wind hoorbaar is tot bij uw huis maar u kan niet verduidelijken hoe ver de rivier is van uw huis noch hoe lang u er te voet over zou doen om de rivier te bereiken (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). U zegt plots ook dat de rivier toch niet dichtbij is (zie gehoorverslag CGVS, dd. 17/03/2016, p. 21) wat merkwaardig is, gezien u eerder zelf die rivier aanhaalde als iets nabij uw huis. Gezien de nabijheid van de rivier is het onwaarschijnlijk dat u niet kan duiden hoe ver de rivier verwijderd is van uw huis.

Het is niet aannemelijk dat iemand die verklaart 24 jaar in Sarinley te hebben gewoond niet weet hoe ver de rivier gelegen is. U verklaart vervolgens dat de rivier van de kant van Ethiopië komt, en

vervolgens Dolo, Balad Xawo, Bur Dhubo en Baardheere passeert (zie gehoorverslag CGVS dd. 17/03/2016, p. 23). Het is opmerkelijk dat wanneer er u gevraagd wordt naar de stroomrichting van de rivier ('van waar naar waar stroomt de rivier') u begint bij Ethiopië om vervolgens een dorp op de grens met Ethiopië te geven en Buurdhubo in district Garbaharey ten noorden van Bardhere. De rivier Juba stroomt tevens niet door Belet Xaawo. Dat u dorpen en steden geeft in andere districten en niet de nabij gelegen dorpen komt bevreemdend en enigszins ingestudeerd over. U gevraagd welke dorpen er stroomafwaarts van de rivier liggen, geeft u wederom Dolo, Balad Xawo en Baardheere, die volgens uw eerdere verklaringen stroomopwaarts gelegen zijn. Vervolgens geeft u aan niet te weten welke dorpen er stroomafwaarts liggen en geeft u Buulo Xosan (zie gehoorverslag CGVS dd. 17/03/2016, p. 23) terwijl er onnoemlijk veel dorpen stroomafwaarts van de rivier gesitueerd zijn.

Vervolgens, wanneer er u gevraagd wordt naar clanconflicten in uw regio, zegt u niet(s) te weten over clanconflicten maar **alleen** te weten over Ethiopiërs die zijn binnengekomen en vermeldt u tevens kort de aanwezigheid van Kenianen. U verklaart bovendien dat het om een luchtaanval ging en dat het lang geleden was (zie gehoorverslag CGVS dd. 17/03/2016, p. 18). Wanneer er u verder in het gehoor gevraagd wordt meer duiding te geven met betrekking tot deze verklaringen geeft u aan niet zeker te weten wat er toen plaatsgevonden heeft en geeft u aan twee dingen door elkaar te halen. U heeft het enerzijds over een luchtaanval en anderzijds over een offensief richting Baardheere. U weet tevens niet of het Keniaanse of Ethiopische troepen waren (zie gehoorverslag CGVS dd. 17/03/2016, p. 26). Het klopt inderdaad dat Kenianen in 2012 een luchtaanval uitgevoerd hebben op Baardheere. Dat u hier geen verdere verklaringen over kan afleggen, terwijl u deze gebeurtenis nochtans zelf aanhaalde als het enige conflict waarvan u op de hoogte was, spreekt in uw nadeel. **Van iemand die sinds 1991 in Sarinley woont mag redelijkerwijze verwacht worden dat ze op de hoogte is van de ontwikkelingen die plaatsvinden in de regio en/of het district, zeker de gebeurtenissen die ze zelf aanhaalt.**

Ook met betrekking tot de aanwezigheid van Al Shabaab legt u allesbehalve geloofwaardige en doorleefde getuigenissen af. Zo verklaart u dat de begraafplaats van de moskee van Sarinley of Sayid Warsame door Al Shabaab vernietigd werd. Uw verklaringen hieromtrent zijn, zeker gezien de nabijheid van de moskee, erg beperkt en weinig doorleefd. U werd gevraagd het incident bij de moskee te beschrijven. Tijdens uw beschrijving haalde u echter zeer algemeen aan dat u 'hard geschrokken' was, 'heel bang' en 'toen hoorden we: oh ja ze zijn de begraafplaats aan het vernietigen' (zie gehoorverslag CGVS dd. 17/03/2016, p. 19 en p. 21). Uit uw beschrijving van dat moment en van wat u toen dacht, blijkt allerm minst dat u een getuige was van deze feiten. Wanneer u gevraagd wordt wat er veranderde in het dagelijkse leven van de inwoners van Sarinley toen Al Shabaab kwam, verklaart u dat het vroeger rustig was en dat iedereen in vrede kon rondlopen, wat toch zeer eigenaardig is gezien de gewelddadige geschiedenis van de regio en met uitbreiding gans Zuid-en Centraal Somalië. Uw verklaringen over het leven onder Al Shabaab wijzen er niet op dat u onder Al Shabaab geleefd zou hebben. Zo verklaart u dat u van Al Shabaab een lange hijab moest dragen maar dat omwille van fysieke ongeschiktheid niet kon en dus regelmatig naliet te doen en enkel gehoorzaamde als u hen zag (zie gehoorverslag CGVS 17/03/2016, p. 30). Dat u zulke orders niet consequent opvolgde in een door Al Shabaab gecontroleerd gebied is erg onwaarschijnlijk en wijst op een zekere roekeloosheid die niet zonder bestraffing door Al Shabaab wordt getolereerd. Gezien u zelf verklaart dat Al Shabaab, eens ze binnenkomen, alle aanwezigen of vermoorden of meenemen (zie gehoorverslag CGVS dd. 17/06/2016, p. 31-32) komt het niet doorleefd over dat u het zou riskeren systematisch de regels van Al Shabaab over kledijvoorschriften te overtreden. Gezien u bovendien zelf gewag maakt van spionnen en de mogelijkheid dat zelfs uw burens Al Shabaab zouden kunnen zijn (zie gehoorverslag CGVS dd. 17/03/2016, p. 30 – 31) komt het niet doorleefd over dat u slechts een sluier zou dragen indien u Al Shabaab ziet des te meer omdat uw verklaringen wijzen op een onzichtbare aanwezigheid van Al Shabaab.

Tot slot legt u met betrekking tot uw familie tegenstrijdige en twijfelachtige verklaringen neer. Wanneer er u gevraagd wordt naar de geboorteplaats van uw vader antwoordt u Mogadishu. Geconfronteerd met de bevinding dat u bij Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) aangaf dat uw vader afkomstig is van Sarinley en uw moeder van Mogadishu, wijzigt u uw verklaringen. U gevraagd naar de reden van deze vergissing geeft u aan ze door elkaar te hebben gehaald (zie gehoorverslag CGVS dd. 17/03/2016, p. 9). Het is bevreemdend dat u zich vergist in de geboorteplaats van uw vader, eens te meer omdat u bij aanvang van het gehoor zelf aangeeft dat uw grootmoeder langs vaderszijde steeds in Sarinley gewoond heeft (zie gehoorverslag CGVS, p. 4).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Sarinley van het district Baardheere gelegen in de regio Gedo.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien

er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Sarinley heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Hierbij dient overigens te worden opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen hieromtrent geenszins eensluidend zijn.

Zo verklaarde u bij DVZ gehuwd te zijn op 28 april 2015 en dat uw man op 4 mei 2015 ontvoerd werd door Al-Shabaab (zie verklaring DVZ, punt 15a). Ook in de vragenlijst van het CGVS verklaarde u tot tweemaal toe (zie vragenlijst CGVS punt 3.1 en 3.5) aangevallen te zijn geweest door Al-Shabaab op 4 mei 2015. U hebt tevens een kopie van de vragenlijst ontvangen (zie ontvangstbewijs vragenlijst). Bij aanvang van het gehoor op het CGVS verzoekt u de PO om het verslag van DVZ voor te lezen om u de kans te geven eventuele data te corrigeren. U gevraagd welke gegevens u denkt te moeten corrigeren, geeft u aan voor de zekerheid alles goed te willen hebben en dat het niet om specifieke data gaat. In de loop van het gehoor wordt echter duidelijk dat enkele data die u bij DVZ gegeven had niet overeenkomen met de data die u aanhaalt tijdens het gehoor op het CGV. Zo verklaart u tijdens het gehoor dat u zich op 4 mei 2015 verloofde met uw man en dat uw huwelijk en de eraan gelinkte problemen plaatsvonden op 10 mei 2015. Dat u er niet in slaagde deze data bij aanvang van het gehoor te corrigeren, en deze bovendien in eerste instantie bij DVZ verkeerd hebt aangegeven, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas en uw algehele geloofwaardigheid.

Bij DVZ (zie vragenlijst CGVS, vraag 3.5) verklaarde u dat uw man ontvoerd werd omdat hij handelde in khat en hiervoor af en toe naar Kenia ging. Tijdens het gehoor op het CGVS, wanneer er u gevraagd wordt meer duiding te geven met betrekking tot de job van uw man, verklaart u dat uw man khat aankocht in Bardheere en deze zowel in Sarinley als in Bardheere verkocht. Er werd u gevraagd of uw man soms ook elders khat kocht, waarop u 'neen' antwoordde. Geconfronteerd met uw verklaringen bij DVZ verklaart u initieel dat de khat afkomstig is uit Kenia en Ethiopië om vervolgens, na herhaling van de vraag of uw man zelf nooit naar Kenia ging om khat aan te kopen, aan te geven dat hij af en toe daarheen ging (zie gehoorverslag CGVS dd. 17/03/2016, p. 11). Deze tegenstrijdigheid tast uw algehele geloofwaardigheid nog verder aan.

Bij DVZ maakte u bovendien melding van de moord op uw broers omwille van vermeende beschuldigingen van samenwerking met de regering (zie vragenlijst CGVS, punt 3.5). Tijdens het gehoor op het CGVS echter verklaart u dat uw broers om het leven werden gebracht door Al-Shabaab omdat ze khat verhandelden en vermeldt u de vermeende samenwerking met de overheid niet langer.

Tot slot verklaarde u bij DVZ dat u op 5 juni 2015 aankwam in Griekenland terwijl reeds op 3 juni 2015 uw vingerafdrukken genomen werden te Chios in Griekenland (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier).

Wat betreft uw vrees schande toe te brengen aan uw familie, gestigmatiseerd en vermoord te worden ten gevolge van uw defibulatie moet vastgesteld worden dat hiervoor geen enkele concrete indicatie bestaat. U benadrukt verschillende keren dat er schande toegebracht zou worden aan uzelf en aan uw naasten ten gevolge van uw defibulatie (zie gehoorverslag CGVS dd. 23/06/2016, p. 5 en p. 6). De mensen zouden denken dat u iemand bent die graag de bloemetjes buiten zet en ze zouden u ervan beschuldigen een prostituee te zijn (zie gehoorverslag CGVS dd. 23/06/2016, p. 5). Tijdens het eerste gehoor echter verklaart u dat uw vader overleed in 1992, uw broers gedood werden door Al-Shabaab, uw zus gewond geraakte en uw man door Al-Shabaab meegenomen werd. Dat u enerzijds vreest door uw familie gestigmatiseerd te worden en anderzijds aangeeft dat uw familie zich niet langer in uw vermeende dorp van herkomst bevindt, is tegenstrijdig. U geconfronteerd met uw verklaringen dat uw man ontvoerd werd, geeft u aan dat u hem ten schande zou brengen indien jullie elkaar zouden terugvinden. U gevraagd wie van uw familie nog aanwezig is in uw dorp, geeft u aan uw oom langs vaderskant en dat het geen nabije familie moet zijn om ze ten schande te brengen (zie gehoorverslag CGVS, dd. 24/06/2016). Bovendien geeft u aan dat ze u op bepaalde plaatsen zelfs zouden kunnen ombrengen (zie gehoorverslag CGVS dd. 23/06/2016, p. 6), zonder deze plaatsen echter te specificeren. U gevraagd wie er u zou vermoorden, verklaart u dat 'ze' zouden denken dat u - aangezien u naar een westers land geweest bent - de idee zou doorgeven aan alle andere jonge meisjes om zich niet te laten besnijden met als gevolg dat die meisjes geen huwelijkskandidaat zouden vinden (zie gehoorverslag CGVS dd. 23/06/2016, p. 9). Uw vrees voor de samenleving in zijn geheel valt moeilijk te rijmen met de vereiste van een identificeerbare actor van vervolging in de vluchtelingenconventie van Genève. U slaagt er niet in te concretiseren wie u zou stigmatiseren of vermoorden. U gevraagd hoe zij te weten zouden komen dat u open gemaakt werd, geeft u aan zelf aan te geven aan de mensen dat u ergens naartoe bent gegaan waar u uitgelegd werd dat een besnijdenis slecht is en dat u er zelf voor gekozen heeft een operatie te ondergaan (zie gehoorverslag, dd. 24/06/2016, p. 5). U gevraagd waarom u zelf zou zeggen dat u open bent gemaakt terwijl u zich duidelijk bewust bent van de gevolgen van zulke bekentenissen, zwakt u af en zegt u het ooit te zullen vertellen aan iemand als je met iemand bevriend geraakt die dezelfde problemen als u gekend heeft en dat het op die manier verder verspreid zou worden. Verder zegt u dat als ze het u ooit zouden vragen, u het zou

vertellen (zie gehoorverslag CGVS, dd. 26/06/2016, p. 6). Dat u, zich bewust van het taboe en de mogelijke gevolgen, en ook gezien de informatie dat het taboe rond deze praktijken in Somalië erg groot is (zie informatie in uw administratief dossier), bevraagd zou worden over en zonder meer zou uitkomen voor uw defibulatie is zeer opmerkelijk en bijgevolg erg onaannemelijk.

Er wordt u tijdens het gehoor verschillende keren gevraagd (zie gehoorverslag CGVS dd. 23/06/2016, p. 4-5, p. 6 en p. 9) wat uw vrees is met betrekking tot uw besnijdenis bij terugkeer naar uw land van herkomst. U haalt op geen enkel moment het risico op re-infibulatie aan. Volgens informatie waarover het CGVS beschikt gebeurt reinfibulatie overal in Somalië, in de volgende gevallen: na de bevalling, na een scheiding, volwassen vrouwen die vragen om opnieuw nauwer gemaakt te worden, na een verkrachting op vraag van de ouders van het slachtoffer. Bovendien blijkt dat vrouwen enkel voor een eerste huwelijk verondersteld worden nog maagd te zijn en dat, in het geval een vrouw reeds open werd gemaakt voor haar huwelijk, het zou kunnen dat ze zich onder druk van de verwachtingen van de maatschappij opnieuw dicht laat maken. U geeft echter zelf aan uw huwelijk met uw man reeds geconsumeerd te hebben voor uw vertrek uit Somalië (zie gehoorverslag CGVS dd. 23/06/2016, p. 7). U gevraagd in welke gevallen re-infibulatie of herbesnijdenis worden toegepast in uw land van herkomst geeft u aan nog nooit een meisje te hebben gezien die heropend is en verklaart u enkel dat een getrouwde vrouw de besnijdstster kan roepen om open gemaakt te worden (zie gehoorverslag CGVS dd. 23/06/2016, p. 9). Het mag van u als volwassen vrouw redelijkerwijs verwacht worden dat u zelf het risico op re-infibulatie aanhaalt. Er bestaat tevens geen COI die wijst op de algemene, de facto toepassing van re-infibulatie ten gevolge van defibulatie.

U geeft aan geen psychologische bijstand te hebben gezocht ten gevolge van uw besnijdenis noch psychologische problemen te ondervinden (zie gehoorverslag CGVS dd. 23/06/2016, p. 9). U vermeldt verscheidene fysieke klachten, problemen tijdens het urineren/menstruatie, rugklachten, hoofdpijn en verminderde seksualiteit (zie gehoorverslag CGVS dd. 23/06/2016, p. 5 en p. 7) die tevens bevestigd worden door het medische attest (dd. 10/05/2016). U geeft echter zelf aan momenteel, na uw defibulatie, u goed – beter – te voelen en nog kleine pijnjes te hebben omdat u nog niet volledig genezen bent (zie gehoorverslag CGVS dd. 23/06/2016, p. 9). U verklaart tevens in uw land van herkomst niet op zoek te zijn gegaan naar verzorging omdat er geen goede dokters beschikbaar zijn. U geeft aan dat u geen enkel meisje gezien heeft die wel verzorging ontvangen heeft (zie gehoorverslag dd. 23/06/2016, p. 8). De fysieke gevolgen van uw besnijdenis en onvermogen in uw land van herkomst een arts te consulteren vormen aldus, gezien het algemene gebrek aan competente artsen, geen grond om u de vluchtelingenstatus toe te kennen.

U legt in het kader van uw asielaanvraag een medisch attest voor (dr. Brabander dd. 04/03/2016), waarin enkele littekens en een krachtverlies aan uw rechterhand worden vastgesteld. Er dient echter te worden benadrukt dat een medisch attest geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin iemand zijn verwondingen opliep. De arts vermeldt in dit attest duidelijk dat deze littekens, volgens uw verklaringen (selon les dires de la personne) een gevolg zouden zijn van slagen die u in uw land kreeg. Hij doet bijgevolg zelf geen uitspraak over de omstandigheden waarin u deze verwondingen opliep.

Tot slot legt u ter staving van uw asielaanvraag drie foto's neer waarop uw verwondingen te zien zijn. Ook in deze context moet erop gewezen worden dat deze foto's niet kunnen aantonen in welke omstandigheden u uw verwondingen opliep. Bovendien legt u tijdens het gehoor op het CGVS tegenstrijdige verklaringen af over wanneer deze foto's genomen zijn. Zo verklaart u in eerste instantie dat de foto's in Ethiopië genomen zijn terwijl u vervolgens verklaart dat de eerste foto meteen na het oplopen van de verwondingen genomen is. Vervolgens verklaart u dat de foto's zo'n 7 à 10 dagen na de gebeurtenissen genomen zijn. Dat de foto's bovendien genomen werden door de smokkelaar en dat u nadien de GSM met de foto's mocht houden is zeer onwaarschijnlijk (zie gehoorverslag CGVS dd. 17/03/2016, p. 28-29).

U legt een medisch attest neer (dd. 14/12/2015) waaruit blijkt dat u besneden bent (type 3). Tijdens het eerste gehoor verklaart u dat dit een bewijs is dat u besneden bent en dat iedereen het meeneemt en u het ook moest meenemen (zie gehoorverslag CGVS dd. 17/03/2016, p. 28). Na afloop van het eerste gehoor op 17 maart 2016 dient u een tweede medisch attest in waaruit wederom blijkt dat u besneden bent (type 3) en verschillende, al dan niet fysieke, gevolgen vermeld staan. Niets laat echter toe te veronderstellen dat de gevolgen waaraan u lijdt en die te wijten zouden zijn aan genitale verminking uit het verleden, op zich een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of een reëel risico op ernstige schade in de zin van subsidiaire bescherming in geval van terugkeer naar uw land van herkomst zouden uitmaken.

Tot slot legt u tijdens het gehoor op het CGVS op 23 juni 2016 verschillende documenten neer (dd. 16/06/2016) met betrekking tot uw ziekenhuisopname en de verdere opvolging van uw operatie neer.

De informatie op deze documenten wordt niet in twijfel getrokken en is in lijn met uw verklaringen een defibulatie te hebben laten uitvoeren. Ze zijn echter niet in staat uw vrees vervolging bij terugkeer naar uw land van herkomst te staven.

U legt tevens geen documenten neer waaruit uw Somalische nationaliteit en/of herkomst zou kunnen worden afgeleid.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd bij aanvang het gehoor op de zetel van het CGVS op 17 maart 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. *U werd uitgenodigd voor een tweede gehoor op het CGVS op 23 juni 2016 waar u uitdrukkelijk geconfronteerd werd met uw twijfelachtige herkomst. Er werd u gezegd dat uit uw verklaringen tijdens het eerste gehoor niet blijkt dat u afkomstig bent uit de door u beweerde streek in Somalië en dat u toen en nu bij aanvang van het gehoor uitgelegd werd dat u het CGVS een correct zicht moet bieden op uw werkelijke herkomst en eventuele andere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Dat als u daarin niet slaagde uw nood aan internationale bescherming niet ingeschat kon worden. U verklaarde herhaaldelijk van 'daar' afkomstig te zijn en niet te liegen. Er werd u gevraagd of u bij uw verklaringen van het vorige gehoor bleef, waarop u antwoordde 'niet ergens anders te zeggen waar ik vandaan kom'. Er werd u verduidelijkt dat er de ruimte en de mogelijkheid gecreëerd werden om aan te geven waar u vandaan komt. U bleef echter bij uw verklaringen van Sarinley in het district Bardhere afkomstig te zijn (zie gehoorverslag CGVS, dd. 23/06/2016, p. 10). U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.*

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. *Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht*

op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster "Advies van het UNHCR".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 7 september 2016 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Aangaande de dialecten in haar regio stelt verzoekster dat zij geen enkele reden heeft "om haar kennis te verbergen. Integendeel, zij heeft getracht om zoveel mogelijk informatie te verschaffen om haar afkomst te bewijzen.". Zij bevestigt "dat er in de regio naast het Somalisch ook 'May May' wordt gesproken, doch is dit niet het geval in haar dorp. Daar spreekt men enkel Somalisch."

Verzoekster ontkent dat zij "geen kennis zou hebben van de droogtes en de overstromingen in haar regio". Zij voert aan dat zij de droogte van 2011 wel heeft aangehaald, maar "verkeerdelijk werd door de tolk het jaartal 2001 vertaald".

Zij verwijst naar een advies van professor Abbink aan UNHCR waarin hij stelt "dat veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen", "dat het vragen van dorpen en clans geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel" en dat "wordt opgeroepen tot enig relativeringsvermogen bij de analyse ervan". Zij benadrukt dat zij haar eigen dorp wel correct kon situeren en dat zij "een uitgebreide beschrijving" van haar leefomgeving heeft gegeven.

Wat de tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal betreft, voert zij aan "dat zij volhardt in haar verklaringen gedaan tijdens haar CGVS gehoren, waar zij de tijd kreeg om alles in detail uit te leggen, in tegenstelling tot de DVZ waar zij zeer kort en beknopt alles moest uitleggen".

Aangaande haar defibulatie in België wijst zij op "de familiestructuren en de nood aan bescherming van de clan in de Somalische maatschappij". Zij meent dat zij "zal zondermeer uitgestoten worden door de Somalische maatschappij en zal geen bescherming kunnen genieten van haar clan". Zij geeft aan bij een terugkeer niet alleen haar leven te riskeren, maar ook een reëel gevaar te lopen op re-infibulatie.

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen, haar minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst subsidiaire orde vraagt verzoekster de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar zij jarenlang gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom zij gevlucht is.

2.4. Aangezien verzoekster verklaart op 15 september 1986 geboren te zijn in Mogadishu, Somalië, maar vanaf 1991 in Sarinley, Gedo, Somalië, te hebben gewoond tot haar vlucht in mei 2015, kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij opgegroeid is in Somalië en 24 jaar in Sarinley heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoekster over alle geografische, maatschappelijke en socio-politieke aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoekster haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoekster ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoekster kon toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met haar sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoeksters geografische, maatschappelijke en socio-politieke kennis is echter ernstig ontoereikend.

2.5. Vooreerst kon verzoekster geenszins haar directe leefomgeving op een doorleefde manier schetsen. Zo kon zij enkel vaagweg de weg van haar huis naar de school geven (gehoor 17 maart 2016, p. 8) en gaf zij een oppervlakkig antwoord toen haar gevraagd werd om de weg van haar huis naar de moskee te beschrijven (gehoor 17 maart 2016, p. 21). Aanvankelijk verklaarde zij dat de rivier nabij haar huis gelegen is (gehoor 17 maart 2016, p. 21), om dan later te beweren dat de rivier toch niet dichtbij is (gehoor 17 maart 2016, p. 21).

Zij kon overigens geenszins aangeven hoe ver de rivier dan wel gelegen zou zijn, noch hoe lang zij er te voet over zou doen om de rivier te bereiken (gehoor 17 maart 2016, p. 21) terwijl dit uiterst eenvoudige gegevens betreffen die vlot moeten gekend zijn. Over de rivier verklaarde zij nog dat die van de kant van

Ethiopië komt en Dolo, Balad Xawo, Bur Dhubo en Baardheere passeert (gehoor 17 maart 2016, p. 23). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt echter dat de rivier Juba niet door Belet Xaawo stroomt en dat verzoekster enkel dorpen en steden noemt in andere districten waar ze nooit kwam en geen van de nabij gelegen dorpen. Gevraagd welke dorpen er in de andere richting, antwoordde verzoekster opnieuw Dolo, Balad Xawo en Baardheere, om dan uiteindelijk toe te geven dat zij niet wist welke dorpen er stroomafwaarts liggen (gehoor 17 maart 2016, p. 23).

2.6. Waar in het verzoekschrift verwezen wordt naar een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoeksters asielrelaas, wijst de Raad erop dat elk asielrelaas op zijn individuele merites wordt beoordeeld en dat aldus de verwijzing naar de feitelijke beoordeling en specifieke omstandigheden eigen aan dit ander, aan verzoeksters asielrelaas vreemd asioldossier, niet nuttig wordt aangevoerd. Daarbij kan nog worden vastgesteld dat professor Abbink's titels wel worden aangevoerd maar er wordt niet duidelijk gemaakt waar hij zijn expertise voor Somalië opdeed. In het bijzonder is van belang of hij in Somalië zelf antropologische studies heeft uitgevoerd of enkel bij de uitgeweken Somalische bevolking en/of vluchtelingen buiten Somalië en bij welke generatie. De Raad ziet evenmin in, noch wordt dit toegelicht, hoe op basis van het UNHCR advies conclusies zouden kunnen geformuleerd worden naar de wijze van ondervraging in verzoeksters asielzaak. Temeer gezien verzoekster niet enkel ondervraagd werd over *“(kleine) dorpjes uit hun omgeving”*, zoals het advies aanklaagt, maar ook over elementen zoals de directe visuele omgeving van haar huis en de nabijheid van de rivier.

2.7. Ook over de aanwezigheid van Al Shabaab in haar beweerde regio van herkomst bleek verzoekster onwetend. Zo slaagde zij er niet in het incident bij de moskee doorleefd te omschrijven (gehoor 17 maart 2016, p. 19, 21), kon zij niet duiden hoe haar dagelijks leven veranderde toen Al Shabaab in haar dorp kwam, legde zij onaannemelijke verklaringen af over de verplichting om een lange hijab te dragen en beweerde zij dat zij systematisch deze kledivoorschriften overtrad (gehoor 17 maart 2016, p. 30).

2.8. Zij bleek verder enkel beperkte kennis te hebben over de (veiligheids)incidenten in haar regio. Zij gaf aan geen weet te hebben van enige clanconflicten in haar regio, maar vertelde wel over Ethiopiërs die zijn binnengekomen en de aanwezigheid van Kenianen, dat het om een luchtaanval ging en dat het lang geleden was (gehoor 17 maart 2016, p. 18). Later stelt zij niet zeker te weten wat er toen plaatsgevonden heeft en vertelt zij enerzijds over een luchtaanval en anderzijds over een offensief richting Baardheere, maar weet zij niet of het Keniaanse of Ethiopische troepen waren (gehoor 17 maart 2016, p. 26). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Kenianen in 2012 een luchtaanval uitgevoerd hebben op Baardheere. Dat verzoekster hierover dergelijke incoherente verklaringen aflegt, ondermijnt haar beweerde herkomst.

2.9. Voorts beweerde verzoekster dat er in Sarinley geen dialecten gesproken worden en dat de inwoners van Sarinley allemaal Somalisch spreken, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat, naast het Somali dialect, ook nog het May-dialect wordt gesproken in haar regio, dat het May ook in verschillende variaties over grote delen van Somalië gesproken wordt en dat dit dialect traditioneel door de Rahanweyn clan, waar Digil een subclan van is, gesproken wordt. Waar in het verzoekschrift bevestigd wordt *“dat er in de regio naast het Somalisch ook ‘May May’ wordt gesproken, doch is dit niet het geval in haar dorp. Daar spreekt men enkel Somalisch.”*, ziet de Raad niet in waarom verzoekster niet zou (kunnen) weten welke dialecten er gesproken worden in de regio waartoe haar dorp behoort, maar dan wel zou weten dat de Shanshi-clan een ander dialect hebben, terwijl deze clan behoort tot de Reer Xamar clan en voornamelijk aan de kust woonachtig zijn. Verzoeksters onwetendheid over haar eigen directe leefomgeving en haar theoretische kennis over de Shanshi-clan, die niet in haar regio woonachtig is, wijst er opnieuw op dat verzoeksters herkomst niet meer is dan een loutere bewering en ze getracht heeft haar profiel waar te maken door de nodige kennis in te studeren.

2.10. Verzoekster had evenmin weet van belangrijke humanitaire gebeurtenissen in haar regio. Gevraagd naar vluchtelingenstromen in de buurt van Sarinley kon zij enkel over de oorlog van 1991 vertellen en stelde zij zelfs uitdrukkelijk dat er na 1991 geen vluchtelingenstromen plaatsgevonden hebben in de buurt van Sarinley en dat er geen mensen uit Sarinley gevlucht zijn toen zij er woonde (gehoor 17 maart 2016, p. 6). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt echter dat er verscheidene IDP settlements zijn in de buurt van de stad Baardheere en in de nabijheid van Sarinley en dat er ten gevolge van overstromingen in 2006 volgens schattingen van FSAU 36.000 personen in Gedo verdreven zijn. Geconfronteerd met deze overstroming verklaarde verzoekster te vermoeden dat het een *“heel kleine overstroming”* geweest moet zijn (gehoor 17 maart 2016, p. 24), terwijl deze overstroming in 2006 de dorpen en gebieden, waaronder Buur Dhuubo en Baardheere, langs de Juba

rivier hard trof en een van de ergste overstromingen was van de laatste tijd in de regio Gedo. Voorts blijkt uit voornoemde informatie dat er in 2011 een droogte plaatsvond waarover UNOCHA schrijft dat veel families van elders in de regio naar Baardheere vluchtten en dat de verantwoordelijke van de internationale NGO Solidarités International begin juli 2011 meldt dat grote groepen ontheemden vanuit andere plaatsen naar Baardhere gevlucht zijn. Gevraagd wanneer het moeilijk was om te overleven in Sarinley verwees verzoekster naar een droogte rond 2001-2002, maar geconfronteerd met de vaststelling dat er in 2011 een ernstige droogte zou zijn geweest, beweerde zij die te hebben bedoeld, maar maakte zij nog steeds geen melding van de vluchtelingenstroom naar Baardhere, hoewel zij hierover expliciet gevraagd werd (gehoor 17 maart 2016, p. 25-26). Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat zij de droogte van 2011 wel heeft aangehaald, maar *“verkeerdelijk werd door de tolk het jaartal 2001 vertaald”*, merkt de Raad op dat verzoekster tijdens haar gehoor toegaf dat zij zich had vergist (*“Oh wacht die bedoel ik, heb ik 2001 gezegd, ik bedoelde 2011, ik haal door elkaar. (...) Ik haal echt steeds door elkaar, echt excuseer.”*; gehoor 17 maart 2016, p. 25-26) en nergens aangaf dat de tolk een fout had gemaakt. Voorts blijft vaststaan dat verzoekster geen weet had van enige vluchtelingenstromen naar aanleiding van deze droogte.

2.11. Dat verzoekster bedrieglijke verklaringen aflegt over haar herkomst blijkt ook uit de vaststelling dat zij op het Commissariaat-generaal aanvankelijk verklaarde dat haar vader geboren werd in Mogadishu en dat diens moeder steeds in Sarinley gewoond heeft (gehoor 17 maart 2016, p. 4), terwijl zij op de Dienst Vreemdelingenzaken nog beweerde dat haar vader afkomstig is van Sarinley en haar moeder van Mogadishu (gehoor 17 maart 2016, p. 9).

2.12. Uit voorgaande kan slechts overduidelijk worden afgeleid dat verzoekster niet bekend is met Somalië en er ook niet heeft gewoond. De door haar aangehaalde problemen met Al Shabaab omwille van haar huwelijk, die zich zouden hebben afgespeeld in Sarinley, Somalië, zijn derhalve eveneens ongeloofwaardig, temeer gezien dienaangaande verschillende tegenstrijdigheden kunnen worden opgemerkt tussen haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal. Zo legde zij doorheen haar asielprocedure incoherente verklaringen af over haar verlovingsdatum en de datum waarop haar problemen begonnen, over de reden van de ontvoering van haar man, over de moord op haar broers en over haar aankomst in Europa. De uitleg in het verzoekschrift *“dat zij volhardt in haar verklaringen gedaan tijdens haar CGVS gehoren, waar zij de tijd kreeg om alles in detail uit te leggen, in tegenstelling tot de DVZ waar zij zeer kort en beknopt alles moest uitleggen”* kan deze tegenstrijdigheden niet verklaren of vergoelijken, gezien van een asielzoeker die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op een volledige en correcte manier aanbrengt. De asielzoeker dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste verhoor daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 10 oktober 2006, nr. 163.364). Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat, ondanks het feit dat de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, redelijkerwijze van verzoekster kon worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen uit haar asielaanvraag op een correcte manier vermeldt, temeer gezien verzoeksters verklaringen op Dienst Vreemdelingenzaken aan haar werden voorgelezen in het Somalisch en zij deze voor akkoord heeft ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat zij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan.

2.13. Verzoekster stelt in haar verzoekschrift nog een vrees te koesteren omwille van haar defibulatie in België. Zij meent dat zij *“zal zondermeer uitgestoten worden door de Somalische maatschappij en zal geen bescherming kunnen genieten van haar clan”* gelet op *“de familiestructuren en de nood aan bescherming van de clan in de Somalische maatschappij”*. De Raad merkt echter op dat verzoekster niet kan duiden wie zij beweert te vrezen nu ze zelf stelt dat haar familie vermoord of verdwenen is. Het komt nochtans in de eerste plaats aan verzoekster toe om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van haar leefwereld en voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken.

Bovendien hecht de Raad geen geloof aan verzoeksters beweerde herkomst uit Somalië, zodat niet kan worden aangenomen dat haar vrees ten aanzien van dit land moet worden onderzocht.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat zelfs indien verzoekster uit Somalië afkomstig zou zijn, uit de informatie van het administratief dossier blijkt dat de Somalische samenleving van een volwassen gehuwde vrouw die haar huwelijk geconsumeerd heeft (zoals verzoekster, na het religieuze feest ter ere van haar huwelijk; gehoor 26 maart 2016, p. 7) niet verwacht wordt dat zij nog geïnfibuleerd

("maagd") zou zijn en dat er aldus geen stigma rust op een gedefibuleerde gescheiden vrouw of weduwe. Ten slotte kan verzoekster niet toelichten hoe de "anderen" zouden weten dat zij gedefibuleerd is in België (gehoor 24 juni 2016, p. 5). Waar verzoekster in haar verzoekschrift aanvoert dat zij bij een terugkeer een reëel gevaar op re-infibulatie loopt, herhaalt de Raad van verzoekster niet aanduidt wat haar land van herkomst is en bovendien stelt de Raad vast dat verzoekster deze vrees nooit eerder aanbracht, hoewel ze tijdens haar gehoor languit gehoord werd over haar vrees met betrekking tot de besnijdenis (gehoor 23 juni 2016, p. 4-6, 9). Zelfs indien verzoeksters Somalische herkomst zou worden aangenomen, *quod non in casu*, blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat in Somalië van getrouwde vrouwen niet verwacht wordt dat ze zich laten herinfibuleren, ook niet als ze gescheiden zijn of weduwe zijn geworden, maar dat dit wel kan gebeuren op vraag van de vrouw zelf, bijvoorbeeld na een bevalling.

2.14. Verzoekster brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.15. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofdte van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.16. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Somalië. Verzoekster toont immers niet aan waar zij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.17. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus.

Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.18. Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Somalië niet aantoonde, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.19. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer gezien verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.20. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.21. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.22. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK